

De betovering

Op een dag in het bos,
nodigde Ollie de Os
zijn vrienden uit.
Dat werd vast een grote fuif.

De kat had een mooie witte vacht,
ook was de kat heel erg zacht.
De olifant had grote oren en een lange snuit,
daarmee was zijn stuk tekst uit

Eén van de vrienden was een muis,
de vogel kwam ook uit zijn huis.
Maar toen deed Ollie iets heel vreemds:
hij sprak een spreuk uit over zijn vrienden.

De kat werd groot, heel groot zelfs:
net zo groot als de olifant.
De olifant werd klein, heel klein zelfs:
net zo klein als de kat ooit was.

De muis zat stilletjes toe te kijken
tot het bleek dat één van zijn pootjes op een vleugel leek.
De vogel kreeg een lange staart
de vrienden keken heel verbaasd.

En Ollie was verdwenen!

En toen barstten de vrienden in lachen uit!
Nu had de kat een lange snuit.
Ze vonden het stiekem wel eens fijn
om iemand anders te kunnen zijn

Maar na een dag, een uur, een minuut en een seconde
was de betovering verbroken.
De vrienden keken een beetje sip.

Maar waarom deed Ollie dat nou? vroeg de muis
De kat zuchtte: dat weet ik echt niet, heus.